

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyní JUDr. Janou Záviskou v právní věci žalobce **V. K.** proti žalovanému **Krajskému úřadu Moravskoslezského kraje** se sídlem v Ostravě, 28. října 117, k žalobě na přezkoumání rozhodnutí žalovaného **o přestupku proti bezpečnosti a plynulosti provozu** ze dne 11.10.2012 č.j. MSK 116421/2012

t a k t o :

- I. Žaloba **se z a m í t á .**
- II. Žalobce **n e m á právo** na náhradu nákladů.
- II. Žalovanému se náhrada nákladů řízení **n e p ř i z n á v á .**

O d ů v o d n ě n í :

Vymezení předmětu řízení

[1] Žalobce byl uznán vinným ze spáchání přestupku dle ust. § 125c odst. 1 písm. f) bod 2) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (dále jen zákon o silničním provozu), jehož se měl dopustit tím, že dne 15.4.2012 v 9:56 hod. v obci Vrbno pod Pradědem v ul. Nádražní u městského úřadu, řídil motorové vozidlo tov. zn. BMW 325 r. z. X a při řízení tohoto vozidla překročil nejvyšší dovolenou rychlost v obci stanovenou na 50 km/h, neboť mu byla za pomoci radarového přístroje typu AD9C naměřena rychlost 93 km/h, která byla po odečtení možné odchylky měřicího přístroje ve výši ± 3 km/h stanovena na rychlost 90 km/h, a tedy nejnižší dovolenou rychlost v obci překročil o 40 km/h, čímž měl porušit ust. § 18 odst. 4 zákona o silničním provozu. Za uvedené jednání mu byla podle ust. § 125c odst. 4 písm. d) zákona o silničním provozu uložena sankce pokuty ve výši 8.000,- Kč a dle ust. § 125c odst. 5 cit. zákona sankce zákazu činnosti na dobu 8 měsíců. Dále podle ust. § 79 odst. 1 zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů (dále zákon o přestupcích) mu byla uložena povinnost nahradit náklady spojené s projednáváním přestupku, které se hradí dle vyhlášky MV č. 231/1996 Sb., § 1 odst. 1 paušální částkou 1.000,- Kč. Splatnost pokuty a nákladů řízení byla stanovena do 30 dnů od nabytí právní moci rozhodnutí.

[2] Správní orgán I. stupně, Městský úřad Bruntál, správní odbor rozhodl dne 3.7.2012 pod č.j. SO/26819-12/kra-SO-bap_4180/2012/kra tak, že jmenovaného uznal vinným ze spáchání přestupku, jak je uvedeno v odstavci [1] tohoto rozsudku, za což mu byla uložena sankce uvedená rovněž v odstavci [1] tohoto rozhodnutí. Správní orgán v odůvodnění rozhodnutí uvedl, že k ústnímu jednání se obviněný nedostavil, proto bylo jednáno bez jeho přítomnosti, a to i za situace, kdy v době jednání telefonicky sdělil muž, který se představil jako obviněný, že se nemůže dostavit, neboť se t.č. nachází v zahraničí. Byl slyšen svědek, zasahující policista. Správní orgán v souhrnu všech důkazů vzal za prokázané, že vozidlo řídil obviněný a při hodnocení okolností spáchaného přestupku vzal především v potaz to, že obviněný rychlost překročil v dopoledních hodinách, kdy lze na pozemních komunikacích předpokládat zvýšenou koncentraci ostatních účastníků silničního provozu, a tedy tím stoupá i společenská škodlivost jednání a stanovenou sankci odůvodnil.

[3] Žalovaný napadeným rozhodnutím zamítl odvolání a napadené rozhodnutí správního orgánu prvního stupně, Městského úřadu Bruntál ze dne 3.7.2012 č.j. SO/26819-12/kra-SO-bap_4180/2012/kra, potvrdil. V odvolání se vypořádal se všemi námitkami vznesenými v odvolání.

Obsah žaloby

[4] Žalobce žalobou ze dne 25.10.2012 se domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného a uložení povinnosti žalovanému nahradit žalobci náklady řízení. V žalobě uvedl, že a) v odvolání proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně podal 8 podnětů, ale odvolací orgán je shledal nepodstatnými a odvolání zamítl,

b) správní orgán I. stupně jej neseznámil s podklady pro vydání rozhodnutí, čímž porušil zákon,

c) přestože je žalobce obviněn podle zákona o přestupcích, správní orgán jej jako obviněného nepoučil o právech v rozhodnutí o přestupku dle speciálního zákona č. 200/1990 Sb., ale poučil jej podle správního řádu, kde se mluví o účastníku řízení,

d) dokazování bylo provedeno telefonicky ne svědeckou výpovědí, viz svědek B. obsluha benzinové stanice, - muž a ne žena, jak tvrdí svědek A.,

e) přestože se ze svého mobilního čísla telefonicky omlouval, (dovola se až v 10:10 hod., i když se snažil od 9:00 hod), nebyla omluva vzata v potaz, nebyl dodržen zákon při předvolání,

f) je zadokumentováno, že osobní vozidlo X překročilo rychlost, ale kdo vozidlo řídil dne 15.4.2012 v 9:56:15 hod., zadokumentováno není,

g) důkaz kamerovým záznamem z benzinového čerpadla dne 15.4.2012 je z 9:55:59 hodin, tedy před spáchaným přestupkem, ale ne po spáchání přestupku, na kterém je on zachycen a na záznamu není vidět registrační značka vozidla, je tam jiný čas, neidentifikovatelné vozidlo,

i) neidentifikace jeho osoby, případně svědky na benzinovém čerpadle a úřední záznamy jsou pořizovány dodatečně až 4-5 dnů po události,

j) v protokolu o ústním jednání je uvedeno, že předvolání nebylo doručeno, ale pouze oznámeno, přestože povinnosti uvedené v § 19 správního řádu jsou dány, ale správní orgán je nevyužil, čímž porušil zákon,

k) zpochybňuje svědeckou výpověď pana A., lže, jestliže tvrdí, že na vzdálenost 150 metrů do auta viděl, když mrholilo a 30 metrů nebylo do auta vidět – viz foto radaru,

l) vozidlo neřídil.

Vyjádření žalovaného

[5] Žalovaný ve svém vyjádření k žalobě popřel oprávněnost námitek. Uvedl, že před vydáním rozhodnutí byl poučen podle § 36 odst. 3 správního řádu v předvolání k ústnímu jednání, správní řád je předpisem subsidiárním vůči zákonu o přestupcích a použije se tam, kde zákon o přestupcích, nemá speciální úpravu. Listinné důkazy provedené při ústním jednání jsou vyjmenovány na poslední straně protokolu o jednání a žádným telefonickým dotazem důkaz

proveden nebyl. Pokud se týká telefonické omluvy, pak telefonické podání není podáním řádným, podle § 37 odst. 4 správního řádu je podání možno učinit pomocí jiných technických prostředků (demonstrativně je jmenován dálnopis, telefax a veřejná datová síť, tedy e-mail, bez zaručeného el. podpisu) pouze za podmínky, že je do 5 dnů potvrzeno, popřípadě doplněno písemně, ústně do protokolu nebo v elektronické podobě podepsané zaručeným el. podpisem. Žalobce učinil telefonickou omluvu dne 27. června 2012, tuto doplnil písemně až dne 9. července 2012, tedy až po uvedené lhůtě, důvody omluvy přitom ani dodatečně nijak neprokázal ani neosvědčil. Předvolání mu přitom bylo doručeno do vlastních rukou (byla uplatněna fikce doručení) na adresu trvalého pobytu a s dostatečným předstihem před konáním ústního jednání. Na kamerovém záznamu, z něhož jsou ve spise navíc vytištěny dvě fotografie, je zcela zřetelně vidět, jak k čerpací stanici přijíždí černé vozidlo BMW, zastavuje a vystupují z něj dvě osoby: z místa řidiče muž ve světlé bundě, červeném tričku a modrých džínách, z místa spolujezdce muž v černém oblečení. Podobu muže, který vystoupil z místa řidiče, lze pak porovnat s fotografií žalobce z evidence obyvatel. Totožnost řidiče dále potvrdil svědek A., který žalobce zná z osobní znalosti a který vypověděl, že ho jako řidiče vozidla poznal. K časovým údajům žalovaný pouze opakuje, že časoměry na kameře čerpací stanice a na rychloměru nebyly synchronně seřizovány, rozdíl v řádech sekund je proto zcela opodstatněný a nevzbuzuje pochybnosti o tom, že vozidlo na kamerovém záznamu je vozidlo, které bylo krátce předtím změřeno, byť nelze rozeznat jeho registrační značku. Skutečnost, kdo v dané době obsluhoval čerpací stanici, zda muž nebo žena, není pro prokázání přestupku podstatná, rozpor mezi výpovědí svědka A. v tomto bodě se záznamem o tel. hovoru z 1. června 2012 nemá proto podle žalovaného vliv na posouzení přestupku. Svědek A. pak měl žalobce poznat nejen při projíždění vozidla žalobce kolem stanoviště policejní hlídky, ale i později na čerpací stanici, když žalobce nahlížel na policejní hlídku. Úřední záznamy nebyly ve věci použity jako důkaz. Postup policistů, kteří neztotožnili žalobce na čerpací stanici např. dle osobních dokladů, podle žalovaného rovněž nemá vliv na posouzení přestupku, jestliže jeden z policistů žalobce ztotožnil dle osobní znalosti. Řetězec nepřímých (i přímých) důkazů je v daném případě souvislý a nepřerušovaný, žalovaný tedy nemá pochybnosti o tom, že žalobce předmětný přestupek spáchal. Navrhl žalobu zamítnout.

Skutečnosti zjištěné ze správního spisu pro posouzení věci

[6] Dne 18.6.2012 bylo žalobci doručeno (fikcí) oznámení o zahájení řízení o přestupku a současně byl žalobce předvolal k ústnímu jednání na 27.6.2012 v 10 hodin. Dále ze správního spisu zjištěno:

- dne 26.4.2012 bylo sepsáno oznámení o přestupku. V úředním záznamu ze dne 19.4.2012 uvedeno prap. R.A., že dne 15.4.2012 konal hlídku s prap. K. a prováděli dohled nad bezpečností a plynulostí silničního provozu s měřením rychlosti v obci na ul. Nádražní u MěÚ Vrbno pod Pradědem ve směru z centra Vrbna pod Pradědem na obec Karlovice ve služebním vozidle Š. Fabia v civilním provedení. V 9:56 hodin zahlásil radiostanicí člen hlídky, který prováděl měření, překročení rychlosti, že černé osobní motorové vozidlo zn. BMW, v provedení coupé, rz. X, jelo rychlostí 93 km/h. Při

vyčkávání na uvedené vozidlo, toto vyjelo přibližně za 4-6 vteřin ze zatáčky u skladu Pradědského lesního závodu, kdy při spatření hlídky toto ihned zabočilo na benzínovou čerpací stanici Team Oil. Ve vozidle byly při odbočování spatřeny dvě osoby, kdy na místě spolujezdce seděl muž v tmavém oblečení a řidič byl ve světlém oblečení. Jiná osoba ve vozidle nebyla spatřena. Prap. K. ihned po zastavení vozidla na čerpací stanici spatřil, jak z místa spolujezdce urychleně vystupuje muž v tmavém oblečení a tento jde rychlým krokem do budovy čerpací stanice. S vozidlem po dobu cca 30-40 minut, kdy během této doby z přístřešku u benzinové pumpy na hlídku opakovaně nahlížel muž v tmavém oblečení společně s mužem ve světle krémové bundě, ve které byl dle osobní a místní znalosti ztotožněn V. K.. Během doby 10 až 15 minut přijelo na protější čerpací stanici osobní motorové vozidlo zn. Seat Toledo světlé barvy, kdy z tohoto vystoupil dle osobní a místní znalosti hlídce známý R.Š., po tomto se hlídka rozhodla stanoviště opustit, kdy zajela společně s hlídkou I na výjezd z dřevoskladu Pradědského lesního závodu, kdy odtud viděla uvedené vozidlo, jak jede po ul. Husova kolem domu s pečovatelskou službou, následně hlídka změnila stanoviště. Úřední záznam obdobného obsahu sepsal i nastržm. M. D., jako člen hlídky DI Bruntál;

- ověřovací list č. 257/11 o silničním radarovém rychloměru AD9C s datem přijetí měřidla 24.11.2011 ze dne 24.11.2011 s platností do 23.11.2012;
- snímek z radarového rychloměru, ze kterého je zjištěné, že vozidlo rz X dne 15.4.2012 v 09:56:15 na ul. Nádražní ve Vrbně pod Pradědem byla naměřena rychlost 93 km/h v úseku, kde platí 50 km/h;
- fotografie osoby V. K. z evidence obyvatel;
- výpis z evidenční karty řidiče;
- dvě fotografie s datem pořízení 15.4.2012 v 09:56:04, ze které zjištěné, že u benzinové čerpací stanice je zaparkováno vozidlo tov. zn. BMW, tmavé barvy a z něj vystupující dvě osoby, ze strany řidiče muž ve světlé bundě a ze strany spolujezdce muž ve tmavém oblečení;
- kupní smlouva mezi J. M. a R.Š. ze dne 26.3.2013 o koupi vozidla BMW, E36 coupe,
- protokol o ústním jednání ze dne 27.6.2012, ve kterém uvedeno, že obviněný, ač byl k ústnímu jednání řádně a včas předvolán písemným předvoláním, oznámeným mu dne 18.6.2012, se bez náležité omluvy nebo důležitého důvodu nedostavil, a proto bude věc projednána v jeho nepřítomnosti, dostavil se svědek R.A.;
- svědek R. A. dne 27.6.2012 do protokolu vypověděl, že při nahlášení vozidla BMW tmavé barvy, kterému byla naměřena rychlost něco před 90 km/h, přesně si už nevzpomíná, s kolegou vystoupili ze svého vozidla s tím, že nahlášené vozidlo zastaví. Už když ze služebního vozidla vystupovali, spatřili, jak k nim ze směru od centra města, v zatáčce, která je naproti skladišti dřeva, míří velkou rychlostí vozidlo BMW tmavé barvy. Vozidlo chtěli předepsaným způsobem zastavit, když zaujímali s kolegy k tomuto pozici u silnice, vozidlo BMW náhle zahnilo doleva k čerpací stanici Team Oil. Ve vozidle v tu chvíli na místě řidiče spatřil V. K., kterého dobře zná. Poté, co vozidlo BMW zahlo k čerpací stanici se mu ztratilo z dohledu, kolega K. uvedl, že viděl, jak z místa spolujezdce vystoupil muž ve tmavém oděvu a ztratil se mu rovněž z dohledu, neboť zašel za roh budovy. Spolu s kolegy proto nastoupili do služebního vozidla, které řídil, a zajeli k čerpací stanici. Zde viděli odstavené vozidlo BMW tmavé barvy, RZ vozidla si nevybavuje, vozidlo již bylo v tu dobu bez posádky, která byla ve vestibulu

čerpací stanice, což bylo vidět přes prosklené dveře. Čerpací stanicí proto projeli a zastavili za ní na výjezdu, který se napojuje na Nádražní ulici. Zde čekali na to, až vozidlo BMW vyjede z čerpací stanice. Na tomto místě stáli asi tak 30-45 min., po tuto dobu dále vykonávali úkony spojené s probíhající dopravně bezpečnostní akcí. Po tu dobu viděl, jak V. K. několikrát vyšel z budovy čerpací stanice a z dálky je pozoroval a zjišťoval, zda stále stojí s kolegy na výjezdu z čerpací stanice. Totéž několikrát učinil i muž, kterého kolega K. označil jako K. spolujezdce. Po zhruba 10-15 minutách poté, co zaujali výše uvedené stanoviště, zajelo k protější benzínové stanici vozidlo Seat Toledo, ze kterého vystoupil muž, kterého dobře zná, jménem R.Š. Přešel cestu a zašel do čerpací stanice Team Oil. Vzhledem k tomu, že s kolegy i nadále museli plnit úkoly spojené s probíhající dopravně bezpečnostní akcí, po zhruba 30-45 minutách místo u výjezdu z čerpací stanice Team Oil opustili a odjeli do Ludvíkova. Po skončení dopravně bezpečnostní akce u obsluhy čerpací stanice Team Oil ve Vrbně pod Pradědem, na Nádražní ulici, zajistil videozáznam s příjezdem vozidla BMW, který jim byl následně na základě písemné žádosti obsluhou poskytnut. To je vše, co může k celé události uvést. Dále na otázku ohledně řidiče uvedl, že když spatřil v zatáčce vozidlo, viděl pouze na předních sedadlech dvě osoby, když se přiblížilo a než zahrulo doleva k čerpací stanici Team Oil. V řidiči tohoto vozidla bezpečně poznal V. K., a to proto, že ví, že toto vozidlo užívá, ví, že nosí koženou bundu krémové barvy a zejména poznal jeho tvář. Při odbočování vozidla BMW doleva k čerpací stanici zaregistroval jako spolujezdce muže, kterého často vídával ve společnosti V. K., jehož jméno ale nezná. V. K. zná velice dobře, neboť vyrůstal s jeho mladším bratrem A. Oba jsou z malého města a často se proto potkávají, naposledy V. K. potkal v neděli 24.6.2012 nad ránem, kdy spolu hovořili v kavárně Panorama. Ptal se ho, zda je také předvolán k ústnímu jednání ohledně jeho přestupku, V. K. řekl, že na výsledch ani chodit nemusí, neboť on tam taky nebude, že si sehnal zmocněnce z Irska, který by ho měl zastupovat. Pokud se týká světelných podmínek, bylo pod mrakem a lehce mrholilo, ale světelné podmínky byly úměrné denní době, tj. okolo 10:00 hodin;

- dne 27.6.2012 pořízen úřední záznam o telefonickém hovoru o obsahu, že „dnešního dne v 10:10 hodin kontaktoval zdejší správní orgán z telefonního čísla muž, který se představil jako V. K. a uvedl, že se tímto omlouvá z ústního jednání, které bylo v jeho věci nařízeno, neboť je nyní v zahraničí, hovor byl přerušen a zhruba v 10:15 hod volal dotýčný znovu, opět mu bylo sděleno, že řádný postup je uvedený v poučení k předvolání a v závěru volající uvedl, že ve lhůtě 5 dnů zašle správnímu orgánu omluvu z dnešního jednání“;
- dne 3.7.2012 bylo vydáno správním orgánem prvního stupně rozhodnutí č.j. SO/26819-12/kra-SO-bap_4180/2012/kra (doručeno dne 20.7.2012 fíkcí);
- dne 9.7.2012 doručena správnímu orgánu písemná omluva z ústního jednání o obsahu, že předvolání mu bylo doručeno vhozením do schránky a o tomto jednání se dozvěděl cca 2 dny před jeho zahájením, a to telefonicky od sestry, která se mu dříve nebyla schopna dovolat a vzhledem k tomu, že byl pracovně mimo ČR a měl technické problémy s dopravním prostředkem, nebyl schopen se k jednání dostavit, a to se snažil oznámit s předstihem již 26.6.2012, ale telefonicky nikoho nezastihl. Současně požádal o stanovení nového termínu;

- dne 30.7.2012 byly účastníku řízení při jeho návštěvě a žádosti pořízeny kopie některých stránek spisu;
- dne 6.8.2012 podáno blanketní odvolání u správního orgánu prvního stupně, které dne 13.8.2012 doplnil včetně předložení zápisu o výsledku na Policii ČR v souvislosti s podáním stížnosti na chování a jednání policisty R.A. a dalších policistů ve věci přestupku ze dne 15.4.2012;
- dne 29.8.2012 bylo odvolání předloženo k rozhodnutí Krajskému úřadu Moravskoslezského kraje.

[7] U jednání soudu žalobce zpochybnil možnost použití kamerového záznamu z benzinové stanice z důvodu, že v té době nebylo registrováno u úřadu na ochranu osobních údajů a poukázal na rozhodnutí Nejvyššího správního soudu sp. zn. 2 As 45/2010, dále zpochybnil, že svědek – zasahující policista A., nemohl do vozidla vidět natolik, aby identifikoval řidiče, zpochybnil svědeckou výpověď svědka A. o časovém údaji 3 až 5 vteřin, kdy vozidlo měl spatřit, neboť se jedná o vzdálenost 800 metrů od stanoviště měření po zatáčku. Dále, že na čerpací stanici přijel na kávu, jako každý den. Vozidlo BMW převzal od jeho majitele pana Š. v místě, které se nachází mezi místem měření a místem likvidačním. Byl s panem Š. domluven, že si tam vozidlo vyzvedne k opravě. Pan Š. tam přijel z Karlovy Studánky, jeho spolujezdcem byl p. P. K. a po předání vozidla pan Š. odešel pěšky domů, což je asi vzdálenost 80 metrů. Současně žalobce předložil mapku staženou z internetu (<http://mapy.cz>), na které ukázal místo na ulici Nádražní, kde si vozidlo měl převzít.

Právní úprava

[8] Podle ust. § 125c odst. 1 písm. f) bod 2 zákona o silničním provozu *fyzická osoba se dopustí přestupku tím, že v provozu na pozemních komunikacích při řízení vozidla překročí nejvyšší dovolenou rychlost v obci o 40 km.h a více nebo mimo obec o 50 km.h a více,*

[9] Podle ust. § 18 odst. 4 zákona o silničním provozu *v obci smí jet řidič rychlostí nejvýše 50 km.h, a jde-li o dálnici nebo silnici pro motorová vozidla, nejvýše 80 km.h.*

[10] Podle ust. § 23 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, *nebyl-li v případě doručování podle § 20 adresát zastižen a písemnost nebylo možno doručit ani jiným způsobem přípustným podle § 20, písemnost se uloží.*

[11] Podle ust. § 24 odst. 1 správního řádu *jestliže si adresát uložené písemnosti písemnost ve lhůtě 10 dnů ode dne, kdy byla k vyzvednutí připravena, nevyzvedne, písemnost se považuje*

za doručenou posledním dnem této lhůty.

[12] Podle ust. § 51 zákona o přestupcích *není-li v tomto nebo jiném zákoně stanoveno jinak, vztahují se na řízení o přestupcích obecné předpisy o správním řízení.*

[13] Dle § 2 odst. 1 zákona o přestupcích je přestupkem „*zaviněné jednání, které porušuje nebo ohrožuje zájem společnosti a je za přestupek výslovně označeno v tomto nebo jiném zákoně, nejde-li o jiný správní delikt postižitelný podle zvláštních právních předpisů anebo o trestný čin*“.

Právní posouzení věci samé dle žalobních bodů

[14] K jednotlivých žalobním bodům:

a) námitka pod písm. a) je velmi neurčitá a soud k tomu pouze konstatuje, že žalovaný se všemi námitkami v odvolání zabýval, a to, že je shledal nedůvodnými vyústilo k zamítnutí odvolání a potvrzení rozhodnutí správního orgánu prvního stupně;

b) soud neshledal důvodnou námitku b), že došlo k porušení procesu správním orgánem I. stupně. Žalobci bylo písemně oznámeno zahájení řízení o přestupku a současně byl předvolán k ústnímu jednání. Součástí této písemnosti byla i řada poučení, která touto formou byla žalobci dána a poslední věta v poučení je o obsahu „při ústním jednání budete mít možnost seznámit se s poklady pro vydání rozhodnutí a podle ustanovení § 36 odst. 3 správního řádu Vám bude před vydáním rozhodnutí dána možnost se vyjádřit k podkladům rozhodnutí“. Žalobce tedy byl náležitě poučen. Správní orgán u ústního jednání dne 27.6.2012 (čtvrtek) provedl veškeré dokazování a následně dne 3.7.2012 (úterý) vydal rozhodnutí. Soud nesdílí názor, že nedostavil-li se obviněný k ústnímu jednání a při jednání byly provedeny veškeré důkazy, je správní orgán před vydáním rozhodnutí obviněného znovu vyzývat k vyjádření se k podkladům rozhodnutí. Správní orgán plně dostal své povinnosti vyplývající z ustanovení § 36 odst. 3 správního řádu. Z § 36 odst. 3 správního řádu z roku 2004 vyplývá povinnost správního orgánu dát účastníkům řízení možnost vyjádřit se k podkladům rozhodnutí před jeho vydáním. Zákonem není dána forma, jakou tak musí učinit. Z citovaného ustanovení nevyplývá povinnost správního orgánu stanovit účastníkovi lhůtu k realizaci tohoto procesního práva. Pokud se účastník řízení s podklady rozhodnutí měl možnost se seznámit v rámci ústního jednání, a toto své právo nevyužil z důvodu nedostavení se k ústnímu jednání, ač byl řádně a včas předvolán, nelze takovému postupu správnímu orgánu nic vytknout;

c) soud nepřisvědčil ani námitce uvedené pod bodem c) a odkazuje na odstavec [11] tohoto rozsudku, a tam citované právní ustanovení. S ohledem na obecná pravidla o vztahu obecné a zvláštní právní úpravy je třeba přednostně aplikovat ustanovení zákona o přestupcích a správní

řád se uplatní až podpůrně v těch částech, které zákon o přestupcích neupravuje vůbec nebo pouze částečně. Správní řád oproti zákonu o přestupcích má daleko lépe propracovaná ustanovení o poučovacích povinnostech správních orgánů, a proto je zcela namístě, jestliže správní orgán v přestupkovém řízení postupuje podle správního řádu, neboť je to ve prospěch obviněného. Zákon o přestupcích vymezuje práva účastníků řízení jen částečně. A už vůbec soud nepřisvědčil žalobci ohledně porušení zákona, jestliže byl správním orgánem označován i jako účastník řízení, ne jako obviněný. Obviněný je účastníkem řízení (§ 72 zákona o přestupcích) a v nahrazení pojmu obviněný pojmem účastníka řízení nelze spatřovat porušení zákona;

d) obsah telefonického dotazu u čerpací stanice na obsluhu pumpy v době spáchání přestupku nebyl použit jako důkaz v přestupkovém řízení, proto je tato námitka neopodstatněná;

žalobní námitka e) ohledně projednání věci bez jeho přítomnosti a námitka j) týkající se doručování předvolání k jednání. Žalobce byl předvolán k projednání předmětného přestupku správním orgánem I. stupně na den 27.6.2012 v 10:00 hodin. Toto předvolání bylo žalobci doručeno dne 18.6.2012 fikcí, jak vyplývá z doručenky. Soud odkazuje na odstavec [9 a 10] tohoto rozsudku. Právní ustanovení citovaná v uvedených odstavcích rozsudku upravují postupy doručování v případě, není-li adresát při doručování zastižen. I v souzené věci se tak stalo, a proto zásilka byla uložena na poště k vyzvednutí, o čemž jak vyplývá z doručenky, byl žalobce poštovním doručovatelem informován. Desátým dnem od uložení se zásilka považuje za doručenu bez ohledu na to, zda adresát se skutečně o zásilce dozvěděl. Je věcí každého účastníka řízení si svá práva hájit. Správní orgán nepochybil ani v tom, že věc projednal bez přítomnosti žalobce. Soud nejdříve v obecné rovině zdůrazňuje, že podle čl. 38 odst. 2 Listiny základních práv a svobod má každý právo, aby jeho věc byla projednána v jeho přítomnosti a aby se mohl vyjádřit ke všem prováděným důkazům. Toto ustanovení nelze vztáhnout jenom na řízení soudní, ale je nutno je vztáhnout i na řízení, v němž je rozhodováno o oprávněnosti trestního obvinění ve smyslu čl. 6 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod (vyhlášena pod č. 209/1992 Sb.), ve znění pozdějších protokolů, tj. i na řízení o přestupcích vedené správním orgánem. Aplikovatelnost čl. 38 odst. 2 Listiny základních práv a svobod na řízení o přestupcích lze dovodit i z názvu hlavy páté této Listiny (právo na soudní a jinou právní ochranu) i vzhledem k obecnému charakteru práv garantovaných v čl. 37 a 38 Listiny základních práv a svobod. Ve smyslu toho tak i obviněný z přestupku má i další práva, jako například právo na přiměřený čas pro přípravu na obhajobu, práva zvolit si obhájce podle vlastního výběru, dále právo vyslýchat nebo dát vyslýchat svědky a navrhopat výslech dalších svědků. Uvedené však neznámá, že účastníkovi, který požádá o odročení jednání na jiný termín, musí automaticky správní orgán vyhovět, a tudíž žalobce nemohl předpokládat, že k telefonní žádosti uskutečněné v podstatě v době probíhajícího jednání, bude jeho žádosti vyhověno. Podle § 49 odst. 1 věta druhá správního řádu se o konání ústního jednání vyrozumí účastník nejméně s pětidenním předstihem (zákon o přestupcích nemá v tomto směru zvláštní úpravu). Žalobci bylo předvolání doručeno dne 18.6.2012, tedy 8 dnů přede dnem jednání; ani v tomto postupu soud neshledal pochybení správního orgánu. Omluvu z ústního projednání přestupku (§ 74 odst. 1 zákona ČNR č. 200/1990 Sb., o přestupcích), je nutno hodnotit i s ohledem na § 4 odst. 1 správního řádu, použitého ve spojení s § 51 zákona o přestupcích. Pokud obviněný z přestupku teprve v den jednání, vlastně v průběhu nařízeného jednání, telefonicky sdělí (nejde ověřit u volajícího, zda

skutečně se jednalo o obviněného), že je v zahraničí, a přitom nevyvinul dostatečné úsilí předem ústního jednání sjednat jiný termín ústního jednání, nejedná se o náležitou omluvu, ale o účelové vyhýbání se ústnímu projednání přestupku. Na tento vyslovený názor nemá vliv ani tvrzení žalobce, že se pokoušel dovolat již dne 26.6.2012, avšak marně;

k žalobním bodům f), g) a l). Soud přisvědčil, že není sporu o tom, že vozidlo rz X překročilo rychlost, když v úseku, kde je dovolená rychlost maximálně 50 km/h, jelo rychlostí 90 km/h. Správní orgány na základě dokazování dospěly k závěru, že předmětné vozidlo řídil žalobce, přičemž k tomuto dospěly na základě svědecké výpovědi policisty A. a záběrů z kamery z čerpací stanice. Soud přisvědčil žalobci, že použití snímku z kamerového systému provozovaného soukromou osobu lze jen za určitých podmínek, a to přinejmenším, že je zaregistrován u úřadu pro ochranu osobních údajů, což dle žalobce v inkriminované době nebylo, stalo se až následně poté. U jednání soudu žalobce uvedl, že s vozidlem BMW, které převzal od pana Š., skutečně na čerpací stanici na kávu přijel. Neví r.z. tohoto vozidla, s tímto vozidlem nejedí a vozidlo převzal od pana Š. asi uprostřed trasy, kde probíhalo měření, což ukázal na mapce, kterou k jednání soudu přinesl. Uvedl, že toto místo měl domluveno, na tomto místě jej vysazovala jeho přítelkyně a po předání vozidla pan Š. odešel pěšky domů, což je asi 80 metrů. Spolujezdce byl pan P. K., který, když si vozidlo přebíral, ve vozidle již seděl, neboť s majitelem vozidla, panem Š., tam dojeli z Karlovy Studánky. Pan Š. na benzinovou čerpací stanici později dojel proto, aby mu přivezl malý technický průkaz, neboť žalobce zjistil, že jej nemá a že policie dělá kontrolu. Soud nejdříve konstatuje, že správní orgán nepoužil záběry z kamerového systému čerpací stanice za nosné a jediné, nýbrž skutečnost, že předmětné vozidlo řídil žalobce, správní orgán opřel zejména o svědeckou výpověď. S ohledem však na uvedené v odstavci [7] tohoto rozsudku, kdy žalobce u soudu nepopřel, že s vozidlem BMW, které patří panu Š., na čerpací stanici přijel, považuje vypořádání se s námitkou ohledně nepoužitelnosti snímků z kamerového systému za nadbytečné. Žalobce však současně u jednání soudu tvrdil, že si vozidlo od jeho majitele převzal až v polovině trasy, dané místem, kde mělo stát měřicí zařízení (u městského úřadu) a likvidačním stanovištěm a zdůraznil, že v tomto úseku jsou celkem čtyři místa, kde je možno na ulici Nádražní vjet. Soud uvedené tvrzení žalobce považuje za účelové a nepřesvědčivé. Je pravdou, že policisté, kteří vykonávali službu na likvidačním stanovišti, neměli od okamžiku změření rychlosti s vozidlem oční kontakt, nicméně tvrzení žalobce, že do vozidla jako řidič nasedl až v místě nacházejícím se za měřicím stanovištěm s ohledem na svědeckou výpověď podporovanou i úředními záznamy dalších zasahujících policistů, je nepravděpodobné. Ze svědecké výpovědi bylo zjištěno, že za několik vteřin po té, co dostali hlášení o naměřené rychlosti, označené vozidlo spatřili. Podle žalobce mělo předmětné vozidlo řízené majitelem R. Š. v průběhu trasy mezi obecním úřadem (stanoviště měření) a místem likvidačním, zastavit, mělo dojít k výměně řidiče z důvodu přebrání vozidla k opravě. Je zcela nelogické, aby takto popisovaný manévr se odehrál během několika vteřin. A toto tvrzení žalobce soud vyhodnotil jako ryze účelové;

k žalobnímu bodu g) - důkaz kamerovým záznamem z benzinového čerpadla. Kamerový záznam ze dne 15.4.2012 upřesňuje čas, kdy byl snímek u čerpací stanice pořízen v 9:55:59. Tato časová hodnota předchází časové hodnotě, která je uvedena na snímku z radaru, kdy mělo dojít k přestupkovému jednání ve 09:56:15 hod. Tato diskrepance však nevyvrací skutečnost zjištěnou laserovým zařízením, že uvedené vozidlo v uvedený čas jelo rychlostí, a že se jednalo

o vozidlo, které vzápětí poté odbočilo k čerpací stanici Team Oil, neboť je zcela běžné, že časový údaj na různých technických zařízeních, které jsou vybaveny časomírou, může být rozdílný z mnoha důvodů, např. nesprávné nastavení času při zahajovacím provozu, porucha zařízení apod. Pokud taková zařízení nejsou v nastavení času synchronizována, pak rozdílnost vykazována v projednávané věci v žádném případě nevzbuzuje pochybnost, že motorové vozidlo BMW, kterému byla naměřena rychlost 90 km/hodinu (po odpočtu tolerance) policejní hlídkou ve 09:56:15, které bylo nahlášeno radiostanicí hlídce ve složení pprap. R. A. a prap. K., krátce poté jej uviděli připraveni k jeho zastavení, a viděli jej po celou dobu, kdy vozidlo odbočilo k čerpací stranici, přičemž při vystupování byl členem této policejní hlídky viděn spolujezdec, pak namítaná rozdílnost ve vykazovaném čase nemá žádný vliv na zpochybnění, že předmětného přestupku se dopustil řidič uvedeného vozidla, když navíc sám žalobce u jednání soudu přiznal, že s vozidlem na čerpací stanici dojel;

k žalobnímu bodu j). Žalobci, tak jak již uvedeno v odstavci [13] tohoto rozsudku, bylo předvolání k ústnímu jednání doručeno fikcí, neboť žalobce v době doručování zásilky nebyl poštovním doručovatelem zastížen. Ustanovení § 24 odst. 1 správního řádu (viz odstavec [10] tohoto rozsudku zcela jasně hovoří, že písemnost se považuje za doručenu posledním dnem 10ti denní lhůty ode dne, kdy písemnost byla k vyzvednutí připravena. To, že správní orgán v protokolu o ústním jednání dne 27.6.2012 uvedl, že „obviněný, ač byl k ústnímu jednání řádně a včas předvolán písemným předvoláním oznámeným mu dne 18.6.2012.....“ nemá žádný vliv na řádnost doručení předvolání k jednání a námitka je zcela nedůvodná;

k žalobní námitce i) a k) o zpochybnění svědecké výpovědi policisty A. a zpochybnění dalších důkazů soud uvádí: Správní orgány v posuzované věci při zjišťování skutkového stavu a zejména totožnosti řidiče vozidla tov. značky BMW tmavé barvy vycházely především z výpovědi pprap. Policie ČR R. A., který prováděl spolu s dalším kolegou prap. K. a dvoučlennou hlídkou DI Bruntál dopravně bezpečnostní akci a který s ohledem na místní a osobní poměry ve městě zná osobně žalobce. Ač žalobce tvrdí, že vozidlo v inkriminovanou dobu neřídil, sám ve správním řízení nenavrhl jediný důkaz k prokázání pravdivosti svého tvrzení. Naopak spisový materiál je kromě svědecké výpovědi uvedeného svědka doplněn i snímky z videozáznamu včetně videozáznamu samotného, z něhož je seznatelné, jak řidič ve světlém oblečení, kterého svědek policista A. ztotožnil s žalobcem, vystupuje z popsaného motorového vozidla na čerpací stanici. Krajský soud v této souvislosti poukazuje na nálezy Ústavního soudu ČR ze dne 30.5.2000, sp. zn. I. ÚS 533/98, podle něhož „identifikace stěžovatele (pachatel přestupku) policisty je nepochybně velmi důležitým důkazním prostředkem, byť byla provedena na základě tvrzení osobní znalosti stěžovatele a nikoli dokladově.“ Z uvedeného tedy jednoznačně je přípustná identifikace pachatele provedena toliko na základě osobní znalosti pachatele přestupku policisty, aniž by osobu-pachatele identifikoval dokladově. Při posouzení a hodnocení výpovědi policisty pak soud dále odkazuje na ustálenou judikaturu Nejvyššího správního soudu, např. rozhodnutí ze dne 27.9.2007 č.j. 4 As 19/2007-114 nebo ze dne 22.10.2008 č.j. 1 As 64/2008-42, v nichž Nejvyšší správní soud vyslovil, že „K osobě policisty a tím i věrohodnosti jeho výpovědi Nejvyšší správní soud dodává, že nemá důvodu pochybovat o pravdivosti jeho tvrzení, neboť na rozdíl od stěžovatele neměl policista na věci a jejím výsledku jakýkoli zájem, vykonával jen svoji služební povinnost, při níž je vázán závazkem, aby případný zásah do práv a svobod osob, jimž by v souvislosti s jeho činností mohla vzniknout újma, nepřekročil míru

nezbytnou k dosažení účelu sledovaného služebním zákrokem nebo úkonem; nebyl zjištěn žádný důvod, pro který by policista v této věci uvedené zásady překročil.“ O důvěryhodnosti výpovědi policisty není důvodu pochybovat tehdy, není-li z žádných okolností patrné, že by měl na tom, jak bude věc, ke které vypovídá, vyřízena, jakýkoli zájem. Citovaná judikatura vychází z úvahy, že je přirozené, že osoba, které hrozí postih za přestupek, není ve své věci nestranná a je u ní pochopitelné, bude-li tvrdit pouze takové skutečnosti, které jsou jí ku prospěchu. Naopak u svědka, který nemá žádný zájem na výsledku řízení, bude spíše pravděpodobné, že bude tvrdit takové skutečnosti, o nichž je subjektivně přesvědčen, že jsou pravdivé. Snímek rychloměru prokazuje, že do vozidla bylo velmi dobře vidět. Jen opakovaně soud zdůrazňuje, že žalobce u jednání soudu nepopřel, že s vozidlem BMW patřícímu p. Š. přijel.

[15] Soud nepřisvědčil důvodnosti žaloby a ztotožnil se s názorem žalovaného, že žalobce se dopustil předmětného přestupku, který byl žalobci prokázán. Správní orgány vycházely při svém rozhodování z důkazů, které svědčily v neprospěch žalobce, přičemž žalobce, ač popíral, že motorové vozidlo v inkriminovanou dobu řídil, sám nenavrhl žádný důkaz, který by měl ve svém důsledku vyvrátit důkazy, které měl správní orgán k dispozici. Správní orgány své povinnosti zjistit přesně a úplně skutečný stav věci a za tím účelem si opatřit podklady pro vydání rozhodnutí dostaly. Správní orgán se dostatečně ve svém odůvodnění vypořádal s důvody, které vedly k rozhodnutí o uznání viny žalobce a rozhodnutí je přezkoumatelné a zákonné. Správní orgány správně provedly právní kvalifikaci správního deliktu, když řádně odůvodnily naplnění skutkové podstaty. Soud neshledal vady řízení, které by založily nezákonnost napadeného rozhodnutí.

[16] Po provedeném řízení a dokazování krajský soud podanou žalobu podle § 78 odst. 7 s.ř.s. jako nedůvodnou zamítl, přičemž rozhodl bez nařízení jednání v souladu s ust. § 51 odst. 1 s.ř.s.

[17] O náhradě nákladů řízení rozhodl krajský soud podle § 60 odst. 1 s.ř.s. s přihlédnutím k tomu, že ve věci plně procesně úspěšný žalovaný se náhrady nákladů řízení vzdal a také mu žádné nevznikly.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě do dvou týdnů ode dne doručení tohoto rozhodnutí. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí č. 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje,

v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Ostravě dne 30. června 2014

JUDr. Jana Záviská
samosoudkyně